

Virkeligheden ramme de Sidste i Rækken. Der er ingen Tvivl derom, og naar de af dette Hensyn stemme mod at fremme dette Lovforslag kan jeg baade forstaa og billige det, og, jeg kan sige, at jeg vilde stemme ganske med dem, hvis der ikke var særlige Grunde for mig til at lade denne Sag gaa til 2den Behandling, og denne Grund er af indre politisk Natur. Saaledes som Udtalelserne ere faldne fra dette Things Flertals Side, er der ingen Tvivl om, at Flertallet i dette Thing gaar ikke med til at fremme dette Lovforslag; men naar der nu i dette Flertal er adskillige ærede Herrer, der ønske at udtrykke det derved, at de lade Loven gaa til 2den Behandling og i et Udvalg, indrømmer jeg, at Tanken ogsaa kan udtrykkes paa den Maade, og jeg siger da for mit Bedkommende, at jeg ikke ved her at stemme anderledes end de ærede Medlemmer vil give det Skin af, at der ikke var fuldstændig Samstemning i dette Things Flertals Behandling af og Syn paa det Forslag, som foreligger. Jeg vil ikke ved at stemme mod dette Forslags Dvergang til 2den Behandling udfaste Mistanke mod et eneste demokratisk Medlem af dette Thing om, at han skulde være villig til at fremme denne Sag, og derfor stemmer jeg, som jeg gjør.

Finansministeren (Strup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, rettede Spørgsmaal til mig om, hvorledes det skulde forstaaes med den Kompensation, jeg har villet søge i det foreliggende Lovforslag for en Nedgang ved en Toldrevision. Jeg skal derom sige det, at min Mening har været, at ved en uforandret og samtidig Vedtagelse af disse to Lovforslag vilde Statskassen hverken vinde eller tabe. Jeg antager, at dette Svar maa være bestemt nok. Naar det ærede Medlem betegnede de i Bemærkningerne til Toldlovsforlaget angivne ca. 3½—4 Mill.s Nedgang paa Toldlovsforlaget som en indirekte Nedgang, som en Nedgang hidrørende indirekte fra, at Vareindsørslen ikke blev den samme efter Vedtagelsen af Toldlovsforlaget, som den har været før, saa maa det ærede Medlem ikke have bemærket, at jeg i Gaar udtrykkelig fremhævede, at deene Oversigt paa ingen Maade er at tage som en ligefrem Beregning over, hvad der kan komme ind, idet der er væsentlige Momenter, som slet ikke ere tagne med i Oversigten. Jeg fremhævede det udtrykkelig i Gaar, at et saa væsentligt Moment som Udsørgelsesgodtgjørelse for Varer, aldeles ikke var taget med i Oversigten, og at dette for en eneste Vares Bedkommende betød 1,400,000 Kr. Naar jeg har udtalt, at jeg vilde kunne slutte mig til den Stilling,

som Landstingets Flertal har taget, og vilde kunne modtage i selve det her foreliggende Lovforslag Bestemmelser om en Nedgang, en Forandring i den gjældende Toldtarif, særlig en Nedgang paa Tolden af almindelige Forbrugsartikler til det samme Beløb, som er paaregnet i det her foreliggende Lovforslag som forøget Statsindtægt gennem Spiritusbestatningen, forekommer det mig at være aldeles klart, at Stillingen derved bliver den, at man for en paaregnet forøget Indtægt for Staten opgiver en tilsvarende Indtægt for Statskassen, det bliver Forskjellen. Jeg hørte nu, at det ærede Medlem ikke lagde nogen Betydning i en Omlægning af Skatterne paa Forbrugs-gjenstande, forsaavidt Forbruget stete i samme Maal af de forskjellige Sag af Befolkningen i Landet. Jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at, om end det ærede Medlem kan have Ret i, som han udtrykte sig, at det maa blive uden Betydning for Statsborgeren, om det, han yder til Statskassen, udredes af hans Spiritusforbrug, eller om det udredes af hans Forbrug af nødvendige Levnetsmidler, saa tror jeg ikke, det paa nogen Maade kan siges, at det bliver ligegyldigt for Samfundet, om der finder Indstrækning Sted i Forbruget af, hvad der ikke er Nødvendigheds-gjenstande, og som er ligefrem skadeligt for Samfundet, medens der samtidig finder en Forøgelse Sted i Forbruget af de Gjenstande, der ved Siden af, at de ere Nødvendigheds-gjenstande, tillige have det Mærke, at de ikke ere skadelige for Samfundet. For Statsborgeren kan altsaa Forlæggningen forsaavidt være det samme, om han betaler 100 Kr. for Spiritus eller for Kis, Salt, Kaffe osv. Men jeg skulde mene, at det ikke var ligegyldigt for Samfundet. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem paa nogen Maade kan sige, at en Omlægning af Skatterne af den Art er ligegyldig. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem ikke vil være med til at fylde de 8 Millioner, det ærede Medlem nævnte, i Statskassen saaledes, at der først senere skulde tages Bestemmelse om, paa hvilken Maade de skulle anvendes. Det kan jeg saa overmaade godt forstaa, og det være langt fra mig at ville vente en saadan kvalificeret Tillid fra det ærede Medlems Side til mig, at han uden Risiko kunde være med til at lægge de 8 Millioner i Statskassen uden at vide i Forveien, paa hvilken Maade de skulle anvendes. Men det Spørgsmaal foreligger jo aldeles ikke efter den Stilling, som saavel Landstinget som jeg har indtaget til Sagen. For de 4 Millioners Bedkommende vil det jo aldeles ikke være en Forøgelse af Stats-